

SUPORT

PERIODIC POPULAR

PORTANTVEU DEL SOCORS ROIG INTERNACIONAL (Secció Catalana)

Dia 24 de gener del 1936

Número 3 o Núm 4

Preu 15 cts.

COL·LABORADORS

COMPTA, ENTRE ALTRES, AMB ELS
SEGUENTS COL·LABORADORS:

L. AYMAMÍ BAUDINA
JOAN FRONJOSA
PERE COROMINES
J. SERRA HUNTER
LLUÍS LUQUE
MIQUEL VALDÉS
PERE AZNAR
E. GRANIER-BARRERA
LLUÍS CAPDEVILA
MARTÍ ROURET
PERE ARDIACA
MANUEL GALÉS
RAFAEL VIDIELLA

Amb el Front Popular cap a l'alliberament dels 30,000 presos d'Espanya i de Catalunya

Normalitat constitucional!

La censura ens ha deixat després de més de quinze mesos d'haver estat mestressa absoluta de la vida periodística, a casa nostra. Un temps tan llarg, ha creat en nosaltres una forma d'escriure afusada però velada. La por al censor i al seu llapis vermell —càstig massa violent per a les nostres plomes— ens feia cercar els mots, formar les frases, sempre el pensament fí en la seva taula de treball, disposat com a mentor de mal geni, a amagar-nos l'existència. El seu llapis vermell marcava ràpid i sense dubte galerades senceres. El que havíem transcrit amb la il·lusió que fos llegit era "tabú", no podia sortir al carrer, el censor tenia ordres severes i ell les acomplia automàticament.

Ara no és així, estem en període electoral i totes les garanties ens han estat retornades (?) —al menys això ens diuen— ja podem dir-ho tot. Però com no és prou que ens ho diguin hem volgut examinar el panorama que ofereix el camp periodístic i hem trobat que si abans el censor s'encarregava d'impedir-vos parlar segons què; ara és el fiscal que fa recollida i us deixa mut. Mundo Obrero, El Socialista, La Humanitat, Solidaridad Obrera, L'Insurgente, Octubre, l'un darrera l'altre, se'ls endu la denúncia fiscal. I, així, no hi ha dubte que la normalitat és ben cara, és ben relativa.

L'anormalitat és ben poca cosa pel periòdic, que ara no guanyarà per a processos, i s'haurà de fer la censura ell mateix.

El Socors Roig Internacional al front pro-amnistia de Catalunya

Propaganda del S.R.I.

El dimarts, dia 14 del corrent, a Mataró, tingué lloc un miting contra la guerra i el feixisme, en el qual hi parlà el company Pere Ardiaca, pel Socors Roig Internacional i Emili Granier Barrera, per la Unió Socialista; Miquel Valdés, pel Partit Comunista, i Pujol i Font per Esquerra Republicana de Catalunya.

Més de 5.000 treballadors hi assistiren.

El company Vidiella, del P. S. O. E. no pogué assistir-hi, per malaltia. Presidí el company Barbena, de la localitat, pel Socors Roig Internacional.

El company Pere Ardiaca, ha pronunciat tres conferències, amb el tema: Què és el Socors Roig Internacional.

El dia 15, a l'Avenç Obrer, Català, de Sant Andreu.

El dia 18, al Casal Nacionalista Català, de Gràcia.

El dia 22, al Centre Republicà d'Esquerra del districte cinquè.

El dia 19 al matí, el company Rafel Seva, parlà en nom del S. R. I. en un miting pro Amnistia, que tingué lloc al Casal Nacionalista Català i simultàniament a l'Ateneu Republicà de Gràcia.

Avui, dia 24, el company Lluís Luque, parlà en nom del S. R. I. i en un miting de Front Popular, a Terrassa, organitzat per SUPORT.

Tenim al davant el Projecte d'amnistia que ha fet públic el Front Popular d'Espanya.

El projecte no dubtem un minut en fer-nos-el nostre, segurs que representen igualment les aspiracions del poble català que reclama l'alliberament dels trenta mil empresonats, amb una amnistia reparadora dels danys causats i sancionadora dels repressors. Solament així l'amnistia serà justa.

El Front Popular d'Espanya se n'ha fet seus els punts primordials del projecte.

El Front de Catalunya també se'ls farà seus.

Els enemics de Catalunya, la tafa reaccionària juntament amb la Lliga anticatalana s'agrupen per impedir que els nostres presos siguin alliberats.

Voldrien que es consumissin en presó els que, amb una gesta gloriosa, s'alçaren contra Lerroux-Gil Robles i amb una muralla de cossos li han barrat el pas.

La Lliga, ajuntada amb tots els opressors que voldrien veure esclavat el poble català, ha deixat estructures les candidatures que haurien de mantenir endogalada Catalunya amb la Llei del 2 de gener i que empresonarien a qui gosés pensar lliurement.

Per contra, el Front Popular d'Espanya anuncia la presentació de les seves candidatures, sense exclusió de cap sector obrer ni popular, que en aquest moment no abandoni als seus interessos egoistes, els interessos generals de Catalunya i d'Espanya.

Mantes companys ens escriuen, de-

manant-nos la posició del S. R. I. en les actuals eleccions.

La posició és ben clara i ben neta. El S. R. I. no és un partit, però organització de defensa de les col·lectivitats i els individus de Catalunya, recolza els partits populars que malden per alliberar Catalunya i els germans empresonats.

Amb tota la força, amb tota l'entesa, el S. R. I. està al costat del Front Popular, coadjuvant des de reraguàrdia al triomf esclatant que alliberi els presos, que repari els danys, i que sancioni els culpables de les malvestats que arreu d'Espanya s'han comès i que, concretament a Catalunya i Astúries han palesat tot l'odi covard i vil amb que la reacció es llença contra els homes i contra els pobles que no consenten que els siguin arrabassades les llibertats.

Projecte que ha fet públic el Comitè Pro-amnistia d'Espanya

PROYECTO DE LEY

Artículo 1.º Se concede una amplia amnistia para todos los actos calificados como delito o faltas políticas, sociales y de imprenta, por los tribunales militares o civiles, realizados hasta el momento de ser promulgada esta ley, sea cualquiera el estado en que se encuentre el proceso, incluyendo desde luego las ya sentenciadas definitivamente.

Se exceptúan los actos realizados por funcionarios públicos o autoridades civiles o militares, sea cual fuere su jerarquía, que constituya excesos de la represión y que sean calificados como delitos o faltas previstas y penadas en el código común o en el de justicia militar.

Art. 2.º La presente amnistia no sólo comprende los delitos específicamente sociales o políticos, sino todos aquellos que aunque en los respectivos procesos o sentencias se consideren comunes, tengan conexión o complicidad con aquellos, por haber servido de medio para realizarlos o ser de los mismos derivados.

Art. 3.º Serán considerados como delitos político-sociales, a los fines de ser comprendidos en esta amnistia, aunque hayan sido calificados como delitos comunes, todos aquellos que sean consecuencia de las luchas políticas y sociales, sea cualquiera la de-

nomiación jurídica que se le haya dado en las respectivas sentencias aunque no tengan relación con movimiento de carácter multitudinario o general.

Art. 4.º Los amnistiados por los sucesos revolucionarios de octubre de 1934 o de diciembre de 1933 serán objeto de una indemnización que fijará el Gobierno según los perjuicios que hayan sufrido a causa de sus detenciones o prisión. Esta indemnización se elevará en proporción que equitativamente regulará el Gobierno, cuando hayan sido objeto de malos tratos o torturas y de una manera singular cuando éstas hayan producido deformaciones o incapacidad total o parcial para el trabajo. En este último caso regirán los preceptos y normas de la ley de Accidentes del Trabajo en su regulación. Cuando hayan producido la muerte y en los casos en que los tribunales no hayan podido establecer la responsabilidad penal y civil de los culpables de estos crímenes, o si estos fueran insolventes, la indemnización, también con arreglo a la ley de Accidentes del Trabajo, será satisfecha por el Gobierno.

Art. 5.º Todos los trabajadores, empleados particulares u oficiales que hubieran sido destituidos o cesantes, ya por iniciativas privadas de los patronos, por resoluciones oficiales o como consecuencia de condena, serán reintegrados a su trabajo y función y se les abonará el sueldo o jornal de todo el tiempo en que del mismo hubieran permanecido privados.

Esta disposición alcanza, desde luego a los honorables miembros de la Generalidad, condenados por sentencia del Tribunal de Garantías, los cuales serán reintegrados inmediatamente a sus puestos.

Quando se trate de trabajadores o empleados al servicio de empresas o patronos, si la iniciativa para despedirlos ha partido de ellos, tendrán la obligación de abonar estos atrasos. En los demás casos esta indemnización deberá ser abonada por los responsables judicialmente, por el Estado.

Para que rijan estos beneficios, será necesario que el obrero o empleado esté comprendido dentro de la amnistia o que haya sido despedido por sus ideas políticas o sociales.

Art. 6.º Serán anuladas y devueltas a los interesados todas las multas arbitrariamente impuestas por los gobernadores y que tengan un notorio carácter de persecución política.

Art. 7.º Se autoriza al Gobierno para formar una Sala eventual compuesta por cinco magistrados de notoria competencia y rectitud que designará, para que en el plazo de un año, a partir de la publicación de esta Ley, pueda, a instancia del ministerio fiscal, de la parte interesada o de quienes quieran ejercer la acción pública que en este caso queda exento de prestar caución, acordar la revisión de aquellas sentencias que adoleciendo de injusticia en el fondo o de una falta grave de garantías procesales en la forma, a juicio de la propia Sala no aparezcan explícitamente comprendidas en los casos previstos en las leyes para los recursos de casación o revisión.

Art. 8.º Las Cortes votarán los créditos necesarios para el cumplimiento de esta Ley y los respectivos ministerios dictarán con toda urgencia las normas necesarias para la inmediata aplicación de la misma y para que sin demora sean puestas en libertad todas las personas favorecidas por la amnistia.

Els membres del Govern de la Generalitat pels quals el projecte preveu la immediata reposició

La repressió a Catalunya

per M. HURTADO

Després del gest de dignitat que va fer el poble en demostrar la seva protesta al govern Gil Robles-Lerroux representants de les forces feixistes, al despertar el dia 7 després dels fets, el poble no acabava de donar-se compte del que havia succeït. L'hi semblava que tot era un somni, però ben aviat els varen despertar els gossos representants dels jesuïtes i la guàrdia de corps del capitalisme units en la venjança dels que en un moment donat havien demostrat que no es deixaven atropellar i que volien barrar el pas al feixisme.

La greu repressió que va sofrir el poble de Catalunya ieren viure a la majoria de les llars catalanes hores d'angoixa i sobresalt, hores funestes i trágiques, que feien que hom s'indignés de ràbia. Les hienes del feixisme, estaven assedegades de sang i volien venjar-se dels que havien plantat cara als homes negres de la reacció, volien acabar amb tots nosaltres i implantar un règim de terror pitjor que en els temps de la monarquia i la dictadura.

Els homes mil vegades maledits de la reacció que durant quinze mesos han tingut a les seves mans el poder han procurat amb els seus actes demostrar-nos què volien i qui eren, s'han definit clarament, com a butxins i caníbals esbravant-se amb un poble que portat pel seu entusiasme va ocupar en els dies d'octubre el lloc d'honor per defensar les llibertats minces que ells s'havien donat.

Companys volguts, companys que, en noble gesta, es sumaren al gran moviment de protesta amb que les masses populars rebieren a Gil Robles en el poder, caigueren.

Però el seu exemple generós ha mantingut ls cors i els punys enlaire, i s'apropa ja l'hora del triomf.

Recordem Comte, Alba i Bardines, recordem Ehaury, López, Duch Rarfart, Felipe, Teresa Vives.

Recordem els companys, caiguts en la lluita i els que caigueren sense defensa.

S'han comès a Catalunya les barbaritats més cruels, les injustícies més infamants. S'han volgut venjar al veure que el poble volia el que de dret li pertany. S'han indignat al veure que el poble disputava pam a pam les seves llibertats i la seva indignació ha fet que cometessin actes que feien vibrar d'indignació i de protesta.

La prova més contundent que no deixa lloc a dubtes i que són avui acusació, són els innombrables actes que es cometeren a Catalunya; cal tan sols esmentar l'assassinat del company Moratono a Sant Andreu quan anava a parlament, recordeu al company Clua ferit a cops de culata a la plaça Lesseps, els casals i entitats eren assaltades i en elles es repartien el botí, cal recordar la casa del Poble, per fer-se càrrec de la ferotgia dels assaltants, el retrat de Karl Marx atravesat amb un barrot, el retrat de Pau Iglesias de cara a la paret, al Casal de la Rambla del Prat un bust de Francesc Macià fou tirotejat, avui encara es poden veure els impactes; les biblioteques foren assaltades, tot fou arrasat semblava talment que els bàrbars haguessin passat.

Això materialment i els milers d'homes que omplien les presons pel sol fet d'haver ocupat el seu lloc de combat contra l'assalt al Poder per part de la reacció, a Sant Andreu, Poble Nou, a tot Barcelona, a tot Catalunya els detinguts eren maltractats. Els gossos de la reacció, la florent Assió Ciudadana actuava sense descans, n'ni havia prou que un d'ells us delatés perquè fossiu tots seguit arran- cat del conjunt del poble i tancat entre reixes.

Tot ho varen destruir: llars, fàbriques, camps, conreus, què hi feia que aquells homes no poguessin aportar el seu ajut a la col·lectivitat, ells tenien sed de venjança i es tenien d'assado- llar.